

Secció III. Altres disposicions i actes administratius

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

12266 *Notificació per edictes als efectes de l'article 59.5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, de l'acord de la Comissió Insular de Patrimoni Històric de data 11 de juny de 2013, relatiu a la incoació de la modificació de l'expedient de declaració com a Bé d'Interès Cultural, amb categoria de Monument, a favor de la Torre de Portocolom o Torre de la Punta del Far del terme municipal de Felanitx, als següents interessats: Tonic sl, Estaban Pujol Colom i altres interessats.*

I. **Incoar** la modificació de l'expedient de declaració de BIC, amb categoria de monument, de la Torre de Portocolom o Torre de la Punta del Far del terme municipal de Felanitx, amb la delimitació del Bé i del seu entorn de protecció segons la descripció literal i gràfica que figuren descrites a l'informe tècnic de dia 3 juny de 2013, que s'adjunta i forma part integrant del present acord.

II. **Suspendre** la tramitació de les llicències municipals de parcel·lació, d'edificació o d'enderrocament en la zona afectada així com dels efectes de les llicències ja concedides. Qualsevol obra que calgui realitzar a l'immoble afectat per la incoació haurà de ser prèviament autoritzada per la Comissió Insular de Patrimoni Històric.

Aquesta suspensió dependrà de la resolució o de la caducitat del procediment.

Tot això de conformitat amb els punts 3 i 4 de l'article 8 de la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del Patrimoni Històric de les Illes Balears.

L'acord de declaració s'haurà d'adoptar en el termini màxim de vint mesos comptadors des de la data d'iniciació del procediment. Caducat el procediment, no es podrà tornar a iniciar en els tres anys següents, llevat que ho demani el titular del bé, de conformitat amb l'article 10.6 de la Llei 12/1998, de 21 de desembre PHIB.

III. **Notificar** aquesta resolució als interessats, a l'Ajuntament de Felanitx i al Govern de les Illes Balears.

IV. **Publicar** aquest acord d'incoació al Butlletí Oficial de les Illes Balears i al Butlletí Oficial de Estat i **anotar**-ho al Registre Insular de Béns d'Interès Cultural de Mallorca i **comunicar**-ho a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears perquè procedeixi a la seva anotació al Registre de Béns d'Interès Cultural de les Illes Balears i a la vegada comuniqui al Registre General de Béns d'Interès Cultural de l'Estat les inscripcions i anotacions que es realitzin.”

Sense perjudici que aquest projecte s'ajusti a les normes dictades en matèria urbanística.

El trasllat d'aquest acord es fa a reserva de l'aprovació de l'Acta.

Palma, 17 juny de 2013

La secretaria delegada de la Comissió Insular de Patrimoni Històric**ANNEX I:**

(Es publica com a annex un extracte de l'informe tècnic de data 3 de juny de 2013. L'informe íntegre a què fa referència l'apartat I de l'acord d'incoació, consta a l'expedient administratiu núm. 135/12. Aquest expedient es podrà consultar a les dependències del Servei de Patrimoni Històric (Plaça Hospital, 4, Palma 07012) per aquells interessats en el procediment i que acreditin aquesta condició, d'acord amb el que disposa l'art. 31 i ss. de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener).

La primera iniciativa per dotar a l'arquitectura defensiva d'una normativa amb caràcter jurídic que permetés la seva tutela fou el Decret de 22 d'abril de 1949 (BOE núm. 125, de 5 de maig de 1949) sobre protecció dels castells espanyols. En aquest decret ja s'establia la necessitat d'elaborar un inventari documental i gràfic que identifiqués aquests elements a protegir. Aquesta prevenció es complí amb la redacció, el 1968, del "*Inventario de Protección del Patrimonio Cultural Europeo. Monumentos de Arquitectura Militar.*" En aquest inventari apareix la *Torre de la Punta del Faro*, amb el codi 104.

Aquesta protecció genèrica, acompanyada pel posterior inventari (IPCE) afecta aquesta torre que, en virtut de la disposició addicional segona de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol i de la disposició addicional primera de la Llei 12/1998 del Patrimoni Històric de les Illes Balears, passà a tenir consideració de BIC (monument) i consta inscrit, al Registre General de Béns d'Interès Cultural de l'Estat amb el codi R-I-51-0008425.

L'objecte del present expedient és delimitar aquesta torre i el seu entorn de protecció per tal de completar la declaració originària així com donar complimentació a tot allò que estableix la llei 12/1998 sobre el procediment i contingut dels expedients de declaració d'un Bé d'Interès Cultural. Se completen, per tant, a més de la delimitació del bé i del seu entorn de protecció, la fitxa tècnica, la memòria històrica i descriptiva, l'estat de conservació, les mesures de protecció

1. FITXA TÈCNICA

Denominació: orre de Porto Colom o Torre de la Punta del far
Emplaçament: 523433, 4362901 (ETRS 89)
Municipi: Felanitx
Cronologia: segle XVI
Usos: original: Torre (defensiu) actual: sense ús
Classificació de sòl: urbà

2. MEMÒRIA HISTÒRICA I DESCRIPTIVA

La Torre de Portocolom fou bastida el segle XVI, tot i que la documentació ja recull que es duïen a terme tasques de vigilància des d'aquest indret a èpoques anteriors. La torre fou manada construir el 1570. L'any següent encara no estava totalment construïda però ja es té constància documental del seu funcionament com a torre de vigilància.

El 1577 fou ampliada, fent-la més alta i dotant-la d'un dipòsit d'aigua, una cuina i una habitació per als torrers. Binimelis la descriu amb bocell a la part de d'alt, porta d'accés i finestró al costat de llevant.

Aquesta torre formava part del sistema defensiu costaner de l'illa de Mallorca, a partir de torres de guaita o torres de defensa que es va constituir, quedant actualment entre les torres de Porto Cristo, cap al nord, i cala Llonga, cap al Sud.

El 1919 va ser esbucada, restant tan sols les darreres filades de carreus de la construcció.

La Torre de Portocolom és de planta circular, de 6 metres de diàmetre, de la què tan sols coneixem les seves característiques per la descripció que d'ella ens dona l'Arxiduc. A part de les seves funcions de vigilància al llarg de l'Edat Moderna, durant els darrers decennis, fins a la seva destrucció, va tenir importància com a torre de senyals per a la navegació per la costa felanitxera.

Actualment resta de la pròpia torre només la base del terreny sobre el qual s'assenta i la base de la torre tronco-cònica amb una altura aproximada d'un metre d'alçada. La situació actual deu ser molt similar a la què va resultar el 1919, després de la seva demolició, ja que des d'un primer moment es va descriure que tan sols restaven les darreres filades de carreus. A sobre de la torre hi ha un vèrtex geodèsic

A un costat de la torre s'hi troba una construcció semi-enterrada, de planta gairebé quadrada, que per la seva forma, i tal com es desprèn de la documentació històrica, podria ésser un dipòsit d'aigua. Segons indiquen fonts orals, aquest dipòsit, avui colmatat d'enderrocs, possiblement fou reutilitzat en èpoques més recents com amagatall per activitats de contraban.

La torre se situa a 27 m sobre el nivell de la mar, però, el fet que s'enderroques bona part de la torre (tret de la base), perdent així bona part de la seva alçada, juntament amb les urbanitzacions i edificacions que han anat poblant la costa durant el darrer segle, fan que, actualment, aquesta torre no conservi contacte visual amb les torres veïnes.

3. ESTAT DE CONSERVACIÓ

Actualment, aquesta torre es troba immersa en una zona urbana, un creixent residencial resultat d'un Pla Parcial dels anys seixanta i setanta. L'àrea més pròxima és una zona de residencial extensiva, i actualment es presenta envoltada de xalets unifamiliars, majoritàriament dedicats a l'estiueig.

Pel que fa a l'estat de conservació de la tipologia, i com ja s'ha assenyalat, la torre fou esbucada el 1919 i només resten les darreres filades de carreus. Per tant l'estat de conservació és molt deficient, havent perdut la monumentalitat de la construcció originària.

L'estat de conservació físic de la part de la torre que resta no és dolent, si bé s'hauria de fer el manteniment i alguna acció de consolidació a la part superior.

4. DESCRIPCIÓ I JUSTIFICACIÓ DE LA DELIMITACIÓ DEL BÉ I DE L'ENTORN DE PROTECCIÓ

El bé pròpiament dit el constitueixen les restes de la torre, la cisterna i les estructures que es conserven, tal i com es recull a la delimitació gràfica adjunta.

Es delimita com a bé únicament les restes que se conserven a l'actualitat. Atenent l'estat de conservació de l'element creim que s'ha perdut la seva presència física i la part material que li donava bona part del seu sentit, l'alçada, havent-se perdut alguns dels valors essencials, com són la monumentalitat o la possibilitat de connexió visual amb les torres veïnes. En qualsevol cas, s'ha de garantir la protecció d'aquest element per constituir una resta física de part del sistema defensiu que s'establí al llarg de tota la costa mallorquina al llarg de l'Edat Moderna.

Per tot això, es considera suficient incloure dins la delimitació del propi bé les restes materials que s'observen.

Descripció i justificació de la delimitació de l'entorn

Es delimita com a entorn de protecció una mínima envoltant dels dos elements inclosos dins el BIC, tal i com s'especifica a la figura de la delimitació gràfica adjunta. En concret es delimita un cercle concèntric, que té com a centre el de la torre, amb una distància de 4 metres des de la seva base. Així mateix, es delimita un franja de 8 m d'amplada, amb eix en la mitgera de separació entre solars, des de la torre fins a la rodona del carrer Arxiduc Lluís Salvador i, des de la torre fins al carrer de Ciutat de Sette. Entorn a la cisterna s'estableix un entorn de 2 m. Tot això segons la delimitació gràfica adjunta.

Aquesta delimitació de l'entorn de protecció s'ha establert a partir de la valoració combinada d'una sèrie de variables:

- Estat de conservació de l'element.
- La preservació física del bé.
- Visualització de la torre des de l'espai públic més proper (carrer de Ciutat de Sette i carrer Arxiduc Lluís Salvador.)
- Visualització des de la torre cap a la mar, preservant-se així el sentit del bé cultural en la seva funció original. (tot atenent que el contacte visual amb les torres properes ja està perdut).

Per les circumstàncies ja descrites (urbanització de la franja costanera combinat amb decapitació de la torre) i donat que s'ha perdut la principal funció de la torre de comunicació visual amb les torres contigües i, en general, de punt d'observació privilegiat sobre l'entorn, es delimita un entorn de protecció que, segons les condicions actuals, permeti garantir la preservació dels seus valors patrimonials actuals.

5. PRINCIPALS MESURES DE PROTECCIÓ I CRITERIS D'INTERVENCIÓ EN EL BÉ I EL SEU ENTORN

1. Mesures de protecció del propi bé

Pel que fa al BIC, en principi només hauria de ser objecte d'obres de conservació i de restauració. En qualsevol cas, les intervencions haurien de ser les mínimes necessàries per a la bona conservació de l'element.

S'hauran de conservar íntegrament les parts de l'element originari que han perdurat, tant pel que fa a la configuració volumètrica com a aspectes més concrets com materials, tècniques constructives, etc.

S'hauran d'eliminar tots els afegits que alteren els valors històrics de l'element. En l'àrea delimitada s'haurà d'eliminar la vegetació i no s'hi podrà construir, mantenint-se la volumetria existent. Aquest element s'haurà de conservar quasi a manera de ruïna monumental.

Com a criteri general, per a les intervencions que s'haguin de dur a terme a n'aquest bé, s'hauran de tenir en compte els aspectes arqueològics.

2. Mesures de protecció de l'entorn

En primer lloc, amb la delimitació d'aquest entorn de protecció es pretén una protecció física del monument, la qual anirà des dels aspectes més constructius o estructurals fins a aquells més estètics.

L'altre de les funcions principals d'aquest entorn de protecció és la preservació de les visuals del monument, per tant, les actuacions en aquesta zona no podran prescindir de tenir en compte els aspectes de millora de la contemplació d'aquest monument i hauran d'estar sempre encaminades a no minvar la contemplació del mateix.

Per a la delimitació de l'entorn del bé s'ha establert com a criteris principals la preservació física del propi bé juntament amb la preservació de les visuals, tant del propi bé, com del bé amb la mar. Per això, dins l'àmbit de l'entorn de protecció no es podran dur a terme actuacions que no tinguin una relació apropiada amb el bé, ni totes aquelles que utilitzin materials o tècnica inapropiada. En aquest

àmbit no es podrà implementar nova volumetria així com tancaments de límit de parcel·la que siguin un obstacle per a la visualització del bé.

Com a criteri general, per a les intervencions que s'haguin de dur a terme a n'aquest bé, s'hauran de tenir en compte els aspectes arqueològics.

La llei 12/98 tracta el tema dels criteris d'intervenció en els entorns de protecció dels béns d'interès cultural en el seu art. 41.3, assenyalant que el volum, la tipologia, la morfologia i el cromatisme de les intervencions en els entorns de protecció d'aquests béns no podran alterar el caràcter arquitectònic i paisatgístic de l'àrea ni pertorbar la visualització del bé. Així mateix, es prohibirà qualsevol moviment de terres que comporti una alteració greu de la geomorfologia i la topografia del territori i qualsevol abocament d'escombraries, runes o deixalles.

ANNEX II

Planimetria.

